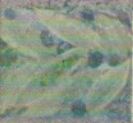

INRI

Heer God, herinner U zijn naam
die hij van mensen heeft ontvangen
en waarin hij gekend wordt
in onze gemeenschap
ook al is hij gestorven,
die naam die Gij geschreven hebt
in de palm van Uw hand,

Gerhardus Johannes Everlo,

echtgenoot van Maria Aleida Theodora Kok.

Hij werd geboren te Tubbergen, 8 mei 1917.
Gesterkt door het sacrament van de zieken
overleed hij in het R. K. ziekenhuis te Al-
melo op 27 juni 1975. Na de Eucharistie-
viering in de kerk van de H. Pancratius op
1 juli hebben wij zijn lichaam te rusten ge-
legd op het parochiekerkhof te Tubbergen.

In eenvoud en soberheid heeft hij steeds
geprobeerd het leven te aanvaarden zoals
het hem werd opgelegd, ook al was het een
zware opgave, vooral tijdens zijn langduri-
ge en dijkwijs pijnlijke ziekte. En toen het
ogenblik van afscheid was gekomen, heeft
hij in geloof en overgave zijn leven in han-
den gelegd van God, vertrouwend op het
woord van de Heer: „Ik ben de verrijzenis
en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven,
ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in
geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet ster-
ven.”

Voor ons die achterblijven valt het moeilijk,
nu al afscheid te moeten nemen van hem
die altijd met liefde en ijver heeft gezorgd
voor de zijnen, die menselijkerwijze ge-
sproken, op 58 jarige leeftijd onmisbaar is
voor zijn talrijk gezin, waar velen van zijn
kinderen nog op de drempel staan naar
een nieuwe toekomst.

„Als ik maar 65 wordt”, zei hij vaak, „dan
is het goed. Daar bid ik O. L. Heer alle da-
gen voor”. Nu zijn gebed in andere zin is
verhoord willen wij troost zoeken in het
vertrouwen dat hijzelf immer heeft gehad in
de jonge mens als hij zei: „De jeugd van nu
is zo slecht nog niet”. En wij willen ons best
doen dat vertrouwen niet te beschamen.

Lieve vrouw en kinderen, moge ik voortle-
ven bij u, in uw hart en in uw gedachten.
Blijf zoals altijd verdraagzaam onder elkaar
en heb zorg voor elkaar.

Dank voor alles wat jullie voor mij hebt
gedaan. Ik leef voortaan in de eeuwige rust
van de Vader, waar geen pijn en smart
meer is, maar enkel vreugde en geluk.

Voor Uw medeleven bij het overlijden van
mijn lieve man, onze zorgzame vader en
opa, danken wij U hartelijk.

FAMILIE EVERLO

Tubbergen, juli 1975
Reutummerweg 25